

să vie Turcii foră veste (cum se șoptea că se grămădescu pe la cetăți spre a năvăli asupra rebelilor din țerră), și să li se primejduiască viața.

De uă-cam-dată Tudor se păru că consimți la drépta loră rugăciune, și dându-le voia de plecare îi și însoçi pôně la uă distanță óre-care, cu uă numerosă escortă de panduri. Déră îndată ce aceștia se depărtară de București, ¹⁾ Tudor, călcându-și făgăduința dată, pe de uă parte trimise la Mitropolie pe Hagi Prodan cu vre-o 300 de sêrbî și panduri, și găsindu-o evacuată de Savva și de ómenii lui o ocupară; iér pe de alta expediă după Mitropolitul și numiții boieri, alți ostași carii cu forță 'l obligară atătú pe elú câtú și pe cei-l'alți ²⁾ d'a se întórce înapoi. După acésta îi dusse, din ordinulú seú, la Belvedere, lângă Cotroceni, proprietate a Marelui logofetú Constantin Golescu, unde

1). Pe Episcopulú de Argeșú, Ilarion, îlú oprise Tudor la începutú pe lângă dênsulú, avendu-lú de secretarú, ca pe unú bărbatú literatú, și de la care, mai târziu, și noi amú aflatú nu puține din faptele necunoscute alle lui Tudor.

2). Afară de spătaru Gr. Bălenu cu ginerii seí: căci elú arătându decorația Russescă ce purta la peptú, díse lui Tudorú că merge spre Têrgoviște la Ipsilante; asemenea și unulú din ginerii seí, care se afla în serviciulú lui Ipsilante, purtându chiarú și uniforma *Batallionulur sacru*; și astú-felú fură liberi de a-și urma nesupărați callea înainte.

(Nota Autorulur.)